

ጦሰኛው የዐይን ኩልና መሬት ቅርምት በኢትዮጵያ

ይሄይስ አእምሮ

እንደመነሻ - በዚህች ቅጽበት በኢቲቪ እየተላለፈ የሚገኘውን አንድ የአንግሊዝኛ ፕሮግራም ብትመለከቱ አዲስ አበባን የምታውቁት በጣም ልትገረሙ ትችላላችሁ። ወጣቷ ሴት ጋዜጠኛ ለፈረንጆችና አዲስ አበባን ከአግር እስከራሷ ለማያውቁት ቁንጠኛ የኢትዮጵያ ወይም የሌላው ዓለም ዜጎች ስለዚህችው ገሃነም ከተማ ቆንጆ ምስል ለመፍጠር እየቃተተች ስሰማት ሚስቴ እስክትታዘብኝ ድረስ ከንፈሬን ጠመም በማድረግ አሽሟጠጥኳት፤ ሳላውቅ በስሜት ነውና ጋዜጠኛት ይቅርታሽን እባክሽ። ሚስቴን ግን ታዘብኳት - “ሞጥሟጣ” ብላ አትሰድብኝ መሰላችሁ፤ ሆ! ለካንስ “ሰው የሚሰደበው በሚያውቀው ነው” መባሉ አለነገር አይደለምና - ዳሩ መጽሐፉስ ቀድሞውን “ኢይከብር ነቢይ በብሔሩ” ብሎት የለም? በጥቂት የሌሊት የመንገድና የዳንስ ቤት መብራቶችና በጥቂት ዘመነኛ ዳንኪራ ረጋጮች፤ በጥቂት ተምነሽናሾችና በጥቂት ገንዘብ መንዛሪዎች የሚሊዮኖች እሥር ቤት የሆነችው አዲስ አበባ እንደሌላው እንዳለፈላት የሚቆጠር ከሆነ የኢቲቪ ድካም በርግጥም ዋጋ አገኘ ማለት ነው። እውነቱ ግን ይህች ጋዜጠኛ እንደምትለው አይደለም፤ በራሱ ርዕስ ስመለስበት እዳስሰዋለሁ። ግን ግን ስድስት ሚሊዮን አካባቢ ነዋሪ በሚገኝባት አዲስ አበባ በጥቂቱ አሥር ሺህ ሰዎች ቢቀማጠሉባትና የሰማይን ጣሪያ በኋላ እግሩ ረግጣ እንዳራቀችው በቅሎ አለልክ ጠግበው ሌት ተቀን እየፈነጠዙ ያሻቸውን ቢያደርጉ አዲስ አበባና አዲስ አበቤዎች አልፎላቸዋል ማለት እንዳልሆነ ኢቲቪዎችም ሆኑ የወያኔው መንግሥት ሊሸፋፍኑት እንደማይችሉ ልናስታውሳቸው ይገባል። ማሞ ሌላ መታወቂያው ሌላ ነው ነገሩ፤ አዲስ አበባ እነሱ እንደሚያሳዩዋት አይደለችም። አሁን ወደተነሳሁበት ላምራ።

“ይበጃል ብለው የተቀቡት ኩል ዐይን አጠፋ።” የምንለው ግሩም ሥነ ቃል አለን። ጦሰኛ የዐይን ኩል ነው፤ ለጌጥ ብለው ቢቀቡት ዐይንን ከነጭርሱ ደርግሞት ዐረፈው።

ኢትዮጵያ ውስጥ በሕይወት ዘመኔ እስካሁን ከታዘብኳቸውና አሁንም ድረስ ከምታዘባቸው በርካታ መንግሥታዊ ዐዋጆችና ደንቦች መካከል ብዙዎቹ ከመንግሥቶቻችን የሚፈልቁ ሣይሆኑ ከውጭ የተከረጁ ናቸው - እንደዴመንግሥቶቻችን የርዕዮተ ዓለም ቅኝት ከምሥራቁ ወይም ከምዕራቡ። የሚከረጁ ነገር ደግሞ አዋጭነቱና ተግባራዊነቱ አጠያያቂ ነው። የጦጢት ምሳሌ ቀላል አስረጂ ነው።

ተማሪው ዛፍ ሥር ሆኖ ሲያጠና ቆይቶ ምሳውን በልቶ እስኪመለስ ድረስ ባለው ጊዜ ውስጥ በሚያጠናበት ዛፍ ላይ ሆና የተማሪውን ድርጊት ትከታተል የነበረችዋ ጦጣ ትወርድና ደብተሩን ልክ እሱ ሲያደርግ እንደነበረው አደርጋለሁ ብላ በእስክርቢቶ ትሞነጫጭርበታለች። ሲመለስ ተበለሻሽቶ ያገኘዋል። በዚህ ነገር ሁሌ ይበሳጫል። አንድ ቀን ግን ቢላዎ አምጥቶ በደንደሱ በኩል አንገቱን ይገዝግዝና ደብተሮቹ ላይ በማስቀመጥ ለምሳው ወደቤቱ ይሄዳል። ሲመለስ ኮራጂ ጦጢት ራሷን በራሷ ገዝግዝ ገድላ አስከሬኗን ተዘርግቶ ያገኘዋል፤ እሱም እሷም ተገላገሉ። ከዚያን በኋላ የሚያናድደው ጦጣ አልነበረም። በዱሮው የአንደኛ ደረጃ ትምህርት ቤት መጻሕፍት በአንደኛው የሚገኝ ጥሩ አስተምህሮ ያለው ታሪክ ነው - አስተዋይ ካለ።

ብዙ የአፍሪካ በተለይም የኢትዮጵያ መንግሥታት ኩረጃ ይወዳሉ። ይህን የሚያደርጉት ከራሳቸው ማመንጨት የማይችሉ ቀፎ ራሶች ስለሆኑ ሊሆን ይችላል። በቂ የመንግሥት አመራር ዕውቀትና ችሎታ ስለሌላቸውም ሊሆን ይችላል። ከየዘርፉ ዕውቀትና ችሎታ ያላቸውን ምሁራን ስለማያስጠጉና ከደደቡ ጭንቅላታቸው አሟጠው ሊያወጡት የሚችሉት የሕዝብ አስተዳደር ጥበብ ስለሌላቸው ሊሆን ይችላል። ብዙ ማለት ይቻላል። ዋናው ጉዳይ ግን ከሕዝባቸው ሥነ ልቦናዊ፣ ሃይማኖታዊ፣ ኢኮኖሚያዊና ባህላዊ ሕይወት ጋር ፍጹም ሊስማሙ የማይችሉ ኩረጃዎችን ከሌሎች ሀገራት በተለይም አደጉ ከሚባሉና በስንትና ስንት ተሞክሮ ከተፈተኑ መንግሥታት እንዳለ እየገለበጡ በሀገርና በሕዝብ መቀለድን እንደዋና መዝናኛቸው ያደረጉት ይመስላሉ፤ አለማወቃቸውን ሊያውቁም ፈቃደኞች አይደሉም። ሰሻሊዝም ግልብጥ ነው፤ የሠፈራ ፕሮግራም ግልብጥ ነው፤ ሕገ መንግሥት ግልብጥ ነው፤ የትምህርት ሥርዓቱና ቴክኒክና ሙያ ሥልጠና ፓኬጃ ግልብጥ ነው፤ የአስተዳደር መዋቅሩ ግልብጥ ነው፤ የሚኒስቴር መሥሪያ ቤቶች አወቃቀር ግልብጥ ነው፤ ከሞላ ጎደል ሁሉም ግልብጥ(ቅጂ) ነው። ያልተገለበጠ ነገር የለም። እኛም ተገልብጠናል፤ ኢትዮጵያዊነታችን ቀርቶ ሌላ ሌላ ነገር ሆነናል ወይም እየሆንን ነው። ግልብጥነት ከዚህ በላይ የለም። ብዙዎቹ ሲገለበጡ ግን ስማቸውና ቅርጻቸው እንጂ ከአንጀት ለሀገር ዕድገትና ልማት ታስቦ

አይደለም። በዚያ ላይ የመንግሥቶቻችን ውሸት አይነሣ፤ ለውሸትና ስለውሸት የቆረቡ ናቸው። ከነሱ አንደበት እውነት እንደናፈቀን እንኖራለን። መንግሥት በተለዋወጠ ቁጥር የሚተኩት መሪዎችና ጭፍሮቻቸው በውሸትና ዕብላት የተጠመቁ ናቸው - ሽምጣጮች።

አንዲትም ትንኝ አልገደልኩ።

አንድም አማራ ከሚኖርበት አካባቢ አልተፈናቀለም።

አንድም ሰው ከቀዬው አልተፈናቀለም።

አንድም ኢትዮጵያዊ (በሳውዲና በዐረብ ዓለም) አልተንገላታም።

አንድም ኢትዮጵያዊ በፖለቲካ ምክንያት አልታሰረም።

አንድም ዜጋ በተቃውሞ ሠልፉ ምክንያት አልተገደለም ወይም ማረሚያ ቤት አልገባም።

አንድም ዜጋ ከአርሻውና ከመኖሪያ ቦታው (ቦታው ለኢንቬስተሮች በሊዝ በመሸጡ ምክንያት) አልተፈናቀለም።

አንድም ሰው አልተራበም።

አንድም ነጋዴ በግብር ብዛት አልተማረረም።

አንድም የመንግሥት ሠራተኛ በኑሮው አልተሰቃየም።

አንድም ገበሬ ኢሕአዴግን እጠላለሁ አላለም።

ወዘተረፈ.....

አ! አ! አ! አ! በጣም፣ በጣም፣ እጅግ በጣም ዕድለኞች ነን። ብዙ “አንድም”-አችን መጥቀስ ይቻላል - የመንግሥት ሰዎቻችን የኛን የሞልቃቃ ዜጎቻቸውን የተደላደለ የኢኮኖሚና የፖለቲካ ኑሮ ለሚዲያ ፍጆታና ለዓለም አቀፉ ማኅበረሰብ ለማስረዳት በሚያደርጉት የዘወትር ጥረት የሚናገሩትን ለማስታወስ ነው እነዚህን ጥቂት ምሳሌዎች ያነሳሁት እንጂ ሁሉም ነጭ ውሸቶች ቢጠቀሱ ሰማይ ብራና ውቅያኖሶች ቀለም ሆነው ቢጻፍ የውሸት ስንክሳራቸው ተጽፎ አያልቅም። (ማሳሰቢያ፡ ይህን ጦማር የምጽፈው በታሪክ መዝገብ ቤት የሚቀመጥልኝ በዚህ ጉዳይ ዙሪያም የጮኸሁት አንዳች ነገር እንዲኖረኝ በመሻት እንጂ ወይኔ ሰምቶኝ፣ ከሚያደርገው ነገር ይታቀባል ከሚል ሞኝነት እንዳልሆነ አስፈላጊ ባይሆንም እዚህ ላይ መጠቆም እፈልጋለሁ፤ የተረገመ ቡድን ጊዜውን ጨርሶ በታሪክ ወጀብ እስኪጠራረግ ድረስ የዜጎችን ብሶትና የታላላቆችን ምክር የሚሰማበት ጀርም ሆነ ትግስት እንደሌለው የታወቀ ነው። ወያኔዎች በተለይ የሚቃወማቸው የሚመስላቸውን ወገን ጭራ ለማስበቀል የሚወዳደራቸው የለም። ጠላቶቻቸውን በማናደድ በምድር አንደኞች ናቸው ቢባል አልተጋነነም - የሰማዩን አላውቅም፤ ያው የነሱው ጌታ ሊቀ መላኩ ሣጥጥኤል ሊሆን እንደሚችል ከመጠርጠር በስተቀር።)

የወያኔን ምግባር የምታስታውስ የአንዲት ሴት ነገር ትዝ አለኝ። ሴትዮዋ ባሏ ከሚለው በሁሉም ነገር ተቃራኒ ናት። “እንብላ” ሲላት “እንፍላ” የምትል በባሕርይዋ ፍጹም ጋግርታም የሆነች የትዳር ላይ ወያኔ ናት - ስለድንበር ዘለሉ ግልጽነቱ ይቅርታ። እኛ የወያኔን ጠባይ ማወቅ አቅቶን በትንሹ 23 ዓመታትን በ“እንካሰላንትያ ቡብጣሽ” “ምናለ ቡድራዮ” ዓይነት መደናቀር ስንጃጃልና ወርቃማ ጊዜያችንን በከንቱ ስናባከን ከሩብ ምዕተ ዓመት በላይ እንደዘለቅነው የዚች ሴትዮ ባልም አንዳች መፍትሔ በመፈለግ ወርቃማ ሊያደርገው ይችል የነበረውን የትዳር ሕይወቱን በከንቱ በማባከን ሲደናቀር ባጅቶ በመጨረሻው ያቺ ሴት ጎርፍ ወስዷት ትሞታለች። መንደርተኛው ተጠራርቶ የዚያችን ሴት ሬሣ ፍለጋ ወደ ወንዝ ይወርዳል። ባል “ወንድሞቼና እህቶቼ አንደዜ ስሙኝማ!” ይልና እንዲህ ይላቸዋል። “ሚስቴ ለኔም ሆነ ለቤተሰባችን ቀና ሆና አታውቅም፤ ነፍሷን ይማረውና ምነዜም ተቃራኒ ነበረች። ስለዚህ ለጎርፉም ስለማትታዘዘው እንዲህ ሽቅብ ወደላይ እንጂ ወደታች አትሄድለትምና ወደታች ትተን እንዲህ ተወደላይ በኩል እንፈልጋት” በማለት ጎርፉ በሚሄድበት አቅጣጫ ሳይሆን በሚመጣበት አቅጣጫ በኩል እንዲፈልጓት ሃሳብ አቀረበና በጎርፍ ሰውን የመውሰድ ዓለም ውስጥ አዲስ ታሪክ አስመዘገበ። ወያኔም ሆነ ብሎና እንደሥልት የሚከተለው ለኢትዮጵያና ለኢትዮጵያውያን የሚበጅ ሃሳብ ከቀረበ ሁልጊዜም - ከጥቂት በጣት የሚቆጠሩ አብነቶች በስተቀር - ተቃራኒውን መንገድ ነው የሚከተለው። ያንንም የሚያደርገው ለኢትዮጵያ የሚበጀውን አጥቶት ሳይሆን ሀገራዊ ስሜት የሌለው በመሆኑና እንደስትራቴጂ የሚከተለው የአገዛዝ ዘይቤ ከቀድሞዎቹ ገገሮች በተለይ ፍጹም ፀረ-ኢትዮጵያ በመሆኑ ብቻ ነው። የሚገርመው ታዲያ የሱ የለዩለት ፀረ-ኢትዮጵያ አቋም ሳይሆን የኛ በወሬና በጨኸት ዕድሜያችንን ለመፍጀት የመሃላ

ያህል ቆርጠን መነሣታችን ነው። የበሬው ምናምን ይወድቅልኛል ብላ ስትከተለው እንደዋለችው ቀበሮ እኛም ወያኔ ሰው ይሆናል ብለን አገዛዙን እንዲያሻሽል ብዙ ብንጮኽም እስካሁን ምንም አልለወጥነውም፤ ወደፊትም ለመቼውም ቢሆን ከዚህ ፀረ-ኢትዮጵያዊ ተፈጥሮው ልንለውጠው አንችልም። ይልቁንስ እየሣቀብንና የለመደውን የግመሎቹንና የውሾቹን ተረት እየተረተብን ሲያላዊውን የናቡከደነጾርንና የፈርዖንን አገዛዝ እንዳገነገሥብን ይኖራል። ማርሻ መለወጥ ያለብን እኛው ነን። ወያኔ ወሬን በማሳመርና በጥናት ጽሑፎች ጋጋታ ወይም በእርግጥና በተቃውሞ ሰልፎች ብዛት ወይም በጋዜጣዊ መግለጫና ጥልቁ መሣፍርት በሌላቸው ፓርቲዎች ምሥረታ ወይም በጎጥና በዘውጣ በሚደራጁ ንቅናቄዎችና ግምባሮች ተማታ ... ከሥልጣኑ ሊወገድና እውነተኛ ዲሞክራሲ ሊመጣ አይችልም - በነዚህ ነገሮች ወያኔ ቢወገድ ኖሮ እስካሁን ከምድረ ገጽ ጠፍቶ ነበር። ቆም ብለን ማሰብ የሚገባን ጊዜ እጅግ ቢያልፍም አሁንም ቢሆን ችግሮች እየከፉ እንጂ እየተሻሻሉ ባለመሄዳቸው የምናደርገውን የተናጠል እርምጃ ገታ አድርገን ወይም ከተኛንበት ጥልቅ እንቅልፍ ነቅተን በጋራ አንድ ነገር ማድረግ ይገባናል። ፈረንጆቹ “Better late than never.” እንደሚሉት እየሞተ ላለ ሕዝብ በማንኛውም ሰዓት የሚደርስለት ረድኤት ትልቅ ፀጋና በረከት ነውና ሀገራችንን ከገባችበት አዘቅት ለማውጣት እንተባበር። መፍትሔው እሱና እሱ ብቻ ነውና።

መሬት ቅርምት ስለሚባለው የወያኔ አንዱ ፋሽን ትንሽ እንነጋገር። በመሠረቱ ቀደም ሲል እንዳልኩት ወያኔ በተፈጥሮው ዐይንና ጆሮ ስለሌለው እንጂ በዚህ ጉዳይም ያልተባለ የለም። ፈረንጁም ሀበሻውም ብዙ ተናግሮበታል፤ ብዙም ጽፎበታል። ሁኔታው እየተባባሰ ከመሄድ በስተቀር የተለወጠ ነገር የለም። ለአሁኑ ሰሞኑን ከወጡ ዜናና ሀተታዎች መካከል ከሁለት ምንጮች ያገኘንታቸውን ሁለት ዜናዎችን ተመርኩዬ ጥቂት ላውራና እጄይታ ላግኝ - የከበደኝ ጭንቅላቴም ቀለል ይልልኛል። እነዚህ ምንጮቹ ሪፖርተርና ኢትዮሚዲያ ናቸው፤ በቅርቡ በዚህ ጉዳይ ላይ ያሉት ነገር አለ።

ሪፖርተር “መንግሥት የውጭ ባለሀብቶች የመሬት ቅርምት ኢትዮጵያን አይመለከትም፣ አለ” በሚል ርዕስ ባወጣው ዜና የመንግሥት ባለሥልጣናቱ ሰሞኑን ለፓርላማ ተብዬው የደናቁርት እንቅልፋቸው ስብስብ የተናገሩትን የስድስት ወር ዘገባ በመጥቀስ ዘግቧል። ኢትዮጵያውያን በሀገር ውስጥም በውጭ ሀገርም እየደው የሚሉት እንግዲያውስ የጂቡቲና የሣዑዲ ዐረቢያ የእርሻ መሬቶች ለኢንቬስተሮች ስለተሸጡ ይሆናል። በአምስቱም በሮች ከአዲስ አበባ ስንወጣ የሚታዩው ለሕዝቡ ከጥፋት በስተቀር ተጨባጭ ዕድገትና ልማት የማይመጣ የአበባ እርሻና የኢንዱስትሪና የሆቴል መናፈሻ ከየት የመጣ መሬት ነው? ጭቁኑ ገበሬ በመናኛ ሣንቲም የካሣ ክፍያ እትብቱ ከተቀበረበት የአያት ቅድመ አያቶቹ ሥፍራ እየተነቀለ አይደለምን ለሀብታም የተሰጠውና እየተሰጠም ያለው? በየክልሉ ለህንድና ለቻይና ከባንያዎች በነጻ ሊባል በሚችል እጅግ አነስተኛ ዋጋ የተቸበቸበውና እየተቸበቸበ ያለውስ መሬት ገበሬዎች እየተፈናቀሉ አይደለምን? ታዲያ የሚኒስትሮቹና የምክትል ሚኒስትሮቹ ውሾች ይህን ፀሐይ የሞቀው እውነት በምን አቅሙ ነው ሊሸፍነው የሚችለው?

“መሬት የሚሸጠውና የሚለወጠው በኢሕአዴግ ከርስ መቃብር ላይ ነው” ሲሉ የነበሩትና የገበሬው መጨቆንና መራብ መጠማት የትግላቸው መነሻ እንደሆነ አዘውትረው ይሰብኩ የነበሩት የሕወሓት ታጋዮች ዛሬ ምን ነካቸውና ተገልብጠው በዚህ የዋህ ባላገር ላይ ሊዘምቱበት ቃጠቱ? ቤት ያፈራውን በፈቃዱ ወድዶ እየሰጠ ወይም እንደዩሁኔታዎች አስገዳጅነት በወያኔው ጉጅሌ በጉልበት እየተነጠቀ ካባና ቀሚስ ሆኖ እንዳይበርደውና እንዳይርበው ሸፋፍኖ ቤተ መንግሥት እንዲገቡ የረዳቸውን ገበሬ ጨረቃ ላይ ያስቀሩት ለምንድነው? የሚታዩው ኢፍትሃዊ የመሬት ክፍፍልና የእራሽ መሬት እየጠበበ መሄድ ያመጣው ችግር አነሰና ያቺ ያለቺው መሬት በምን ምክንያት ነው ለባዕድ እየተሸጠች ምርቱም የሀገሪቱ አንጡራ ሀብትም ለውጪ ባዕዳን የሚሰጠው? እኛ የሥጋና የሌሎች አህልና ጥራጥሬዎች ዕጥረትና የዋጋ ንረት ሊገድለን ተቃርቦ የኛ ምርቶች በዐረቡ ዓለም እንዲትረፈረፉና ለውጭ ምንዛሬ ሲባል በርካሽ ዋጋ እንዲሸጡ የሚደረገው ለምንድን ነው? መንግሥት የሚባለው ይህ የወያኔ የጅቦች መንጋ በምኑ እያሰበ ይሆን እንዲህ ያለ የዓለም መንግሥታትን የሚያስደምም የመንግሥት አስተዳደር በኢትዮጵያ ውስጥ የተከለው? ከግዛቱ አንዳች አንዳች እሚያካክለውን መሬት እየገነደሰ ለጎረቤት ሀገራት ማደል፤ ሰፋፊ የእርሻ መሬቶችን ከጭቁን ገበሬዎች እየቀማ ለውጭ ባለሀብቶች ለዚያውም ተጨማሪ ብድር ሳይቀር እየፈቀደና እየሰጠ ማከፋፈል፤ በነዳጅ ቁፋሮ ሰብብ በሺዎች በሚቆጠሩ ዜጎች ላይ ጦርነት ማወጅና እንደዐይጥ መጨፍጨፍ... ምን የሚሉት የሕዝብ አስተዳደር ሳይንስ ነው? ከየትስ ተማሩት ይባላል?

በሪፖርተር ዜና ላይ እንደተመለከተው የ“ፌዴራል ኢትዮጵያ” መንግሥት (ፕ! አይ ቋንቋ! ፌዴራል) ሲባል ተሰምቶ እነዚህ የማያፍሩ ጉዶች ይህን ክቡር ቃል አምጥተው አለበታው ደነቀሩት፤ ለነገሩም ሰላም፤ ዲሞክራሲና ነጻነት ይሉሰ የለምን? ብቻ ይህም

ከመጥፎ ኩረጃዎች አንዱ ነው [It is a mockery or parody of the real democracy which is said to be practiced in the so called civilized world.]

የግብርና ሚኒስቴር፣ “የውጭ ባለሀብቶች በግብርና ኢንቬስትመንት ላይ ለመሰማራት ሰፋፊ የእርሻ መሬቶችን ወስደው እያለሙ እንጂ፣ መሬት ለመቀራመት ብለው ወደ ኢትዮጵያ አልገቡም” ሲል ማስታወቂያ በእግረ መንገድ ይህን የተናገረው ሰውዬአቸው የሃሳብ መንጠፍ ብቻ ሳይሆን የቋንቋ ችግርም እንዳለበት ፍንጭ ሰጥቷል። ሰፋፊ የእርሻ መሬቶችን ከማን ወሰዱ የሚለው በተለይ ለእኛ ግልጽ ስለሆነ እሱን እንተወውና ከማንም ይሁን ከማን መሬቱን መውሰዳቸው በራሱ መቀራመት አይደለም ወይ? ይህን የተናገረው ሰው እስኪ ደግሞ ያጠነው። ሰፋፊ የእርሻ መሬት ከጁፒተርና ከማርስ ወርዶ የኢትዮጵያ ሰማይ ላይ ተንሳፍፎ - የገበሬዎችን መሬት ሳይነካ - ለምድረ ዐረብና ህንድ ተቃረጠ እንበል? የኛ ገበሬዎች ከመሬታቸው መፈናቀላቸውንና በፖሊስና በመከላከያ ኃይል ብዙ ሥነ ልቦናዊና ማኅበራዊ ትስስር ካላቸው የመኖሪያና የእርሻ ቦታቸው እንዲወገዱ መደረጉን በአንደኛው አንጎላችን ይዘን በሌላኛው አንጎላችን ደግሞ የኢትዮጵያን የመሬት ወቅታዊ ሥሪት ስናስብ ከሕዝብ ብዛት የተነሣ ለአንድ ገበሬ የሚሰጠው የእርሻ መሬት ስፋት ስንት ነው ብለን እንጠይቅ። የአብዛኛው ገበሬ የእርሻ መሬት ከኩርማን ያነሰና እንኳን ለሽያጭ ሊተርፍ ራስን ለመቀለብ የማያስችል አነስተኛ ምርት የሚመረትበት ነው። ታዲያ የውጪዎቹ ባለሀብቶች ከየት የመጣ “ሰፋፊ መሬት” ነው የሚሰጣቸው? በምንም መንገድ ያግኙት ይህ ከስተት “የመሬት ቅርምት” ካልተባለ የትኛው ነው ሊባል የሚችል? ግብርና ሚኒስትሮች - እባካችሁን የቋንቋ ትምህርት ቤት ግቡ! አለበለዚያ “የሚሉትን አያውቁምና ይቅር በላቸው” እየተባላችሁ የዝንታለም መዘባበቻ እንደሆናችሁ ትቀራላችሁ። ከደደቢት በረሃ ይዘችሁት የመጣችሁት ዘረኛና ግፊኛ አገዛዝን እንጂ የእርሻ መሬትን እንዳልሆነ ልትረዱ ይገባል - ተጋደልቲ አክባሪና!! የሌላችሁን ነገር ደግሞ አትሰጡም ወይም አትሸጡም። እየቸባቸባችሁት ያላችሁት ገበሬውን በማፈናቀልና ዜጎችን ለሀገር ውስጥና ለውጪ ስደት በመዳረግ የምታግቡበሱትን የሕዝብ መሬት ነው። ቀን የሰጠው ቅል ድንጋይ ይሰብራል፤ ወያኔም ቀን ወጥቶለት ከጉድጓድ ወጣና መንግሥትም ሆነና የንጹሐን ዜጎችን መሬትና ሀብት ንብረት በጠራራ ፀሐይ እየዘረፈ፣ ባለሙሉት ጭቁኖችንም እየገደለ መሬታችንን ለባዕዳን ይሸልማል።

አቶ ተፈራ ደርበው የተባለ አጋሰስ ሆዳም (ሆዳም አጋሰስ? እኔም እንደነሱው አማርኛው ጠፋኝ ልጄ!) ደግሞ እንዲህ ይላል፤ “መሬት መቀራመት ኢትዮጵያን ጭራሽ አይመለከታትም”። ይህም ሰውዬአቸው የቋንቋ ትምህርት ቤት ይግባና በእግረ መንገድም የሎጂክ ትምህርት በዚያው ያጥና። በል የተባለውን እንደበቀቀን ቃል በቃል እየደገመ ኅሊና ካለው ከኅሊናው ጋር እየተጋጨ የሰው መሣቂያና መሣላቂያ ከመሆን የሚድንበትን ብልሃት ይፈልግ። ዕድሜ ለቴክኖሎጂ ሕዝቡም ሆነ መላው ዓለም በኢትዮጵያ እየሆነ ያለውን አንድ በአንድ ያውቃሉ። ኢትዮጵያ ውስጥ የተፈሳሽ በሴኮንድ ውስጥ ዋሽንግቶንና ኒዮርክ ላይ ትሽታለችና ወያኔዎች እንደልማድና እንደተፈጥሮ ጠባያቸው ልፉ ብሏቸው እንጂ ማንንም ሊያታልሉ አይችሉም። ዋሹም አልዋሹም ለቅጣት መጥተዋልና እንደየዲት ጉዲት፣ እንደግራኝ አህመድና እንደመንግሥቱ ኃይለ ማርያም የመጡበትን ኃጢአተኛና ተንኮለኛን የመቅጣት ተልእኮ ሳይጨርሱ ንቅንቅ አይሉም፤ ነገር ግን “እስከወዲያኛው ማንም ሊያነቃነቃቸው አይቻለውም፣ ዘላለማዊና ናቸው፤” ማለት እንዳልሆነ እነሱም ሆኑ ማንኛውም ወገን ሊገነዘብ ይገባል - የቀን ጉዳይ እንጂ ድቡሽት ላይ ቤቱን የሠራው ወያኔ ይቅርና ስንትና ስንት ለሰማይ ለምድር የከበዱ ታላላቅና ኃያላን መንግሥታት ጊዜያቸው ሲደርስ አይሆኑ ሆነው ተፈረክከዋል፤ እንደሮምና እንደባቢሎን ወደቀዋል። የላይኛውም በሉት የታችኛው ትዕዛዙን እስኪሰጥ ነው የሚዘባኑት - ቀናቸው ነውና። (ይህችን ሃሳቤን እንኳን ብዙ ሰው እንደሚቃወመኝ አውቃለሁ - የራሴ ብቻ ናትና እለፉኝ! መተላለፍ ተገቢ ነው።) በእግረ መንገድ ግን ወደፍቅርና መተላለብ መንገድ እንግባ እያልኩ እንደሆነ ከሾርኒ ባለፈ አፍ አውጥቼ ማሳሰብ አፈልጋለሁ፤ ቀኑ የጨለመብን ፍቅር ስለጎደለንና አንዳችን ለአንዳችን የማንተዛዘን ድንጋይ ልቦች ስለሆንን ነው - ሁላችንም ባንሆን “ጥቂቶቻችን”። አቤት ፍርሀቴ! አንዳንድ ደመ ፍሉ ሰው ቱግ እንዳይልብኝ እኮ ተጨንቄ ነው።

በነገራችን ላይ የመሬት ቅርምቱ የገበሬውን የእርሻና የመኖሪያ ቦታዎች በመቀማትና ከንብረቱም ከኑሮውም ሳይሆን ሜዳ ላይ ከነቤተሰቦቹ በትኖ በማስቀረት ብቻ የተወሰነ አይደለም። በከተሞችም በተለይም በአዲስ አበባና አካባቢዋ እጅግ ብዙ የሚዘገንን የመሬት ዘረፋ እየተካሄደ ነው። በከተማ ልማት ስም መንግሥት ተብዬው ወያኔ የአንድን አካባቢ ነዋሪ ተገቢውን ካሣ ሳይከፍል ያስነሳል፤ በደህናው ቀን በሚሊዮን ሊሸጥ ይችል የነበረውን የግል ይዘታ የመንግሥት ፍርድ ገምድል መሃንዲሶች አንድ መቶ ሺህ ብር ብቻ ይገምቱና ዜጋውን ባዶ እጁን ያስቀሩታል። ኢትዮጵያ ውስጥ እየኖርክ በአሁኑ ወቅት አለኝ የምትለው ነገር የለም። የአምሳና ዐርባ ዓመት ይዘታ

ያለውን ሰው አንድ ወያኔ በጨበጣ ይመጣና ያፈናቅለዋል። ይህ ወያኔ፣ ከሆነ ቦታ ማዘዣ ሊይዝ ይችላል ወይም በፌዴራል ሊያስገድድም ይችላል። “ሁሉ በጁ ሁሉ በደጁ” በመሆኑ የፈለገውን ለማድረግ፣ ቀልቡ ያረፈበትን መሬት ከዕድለቢስ ምሥኪን ኢትዮጵያዊ ወገኑ ለመቀማት ብዙም አይቸገርም። ለድሃ መጣሁ የሚለው ወያኔ በሰውነቱ ውስጥ በተካሄደበት ኬሚካላዊ ለውጥ በ23 ዓመታት ጊዜ ውስጥ የለዩለት ፀረ-ድሃ ሆነና የማይፈጽመው ግፍና በደል የማናየውም የድሆች ብሶት የለም። ዱሮ በትግሉ ዘመን በዐይኔ ሂደብኝ እንዳላለ፣ ዛሬ ወያኔ ስኳር ሲቀምስ ድሃ አልይ አለና ከጥቂቶች ጋር በሂልተንና ሼራተን አሼሼ ገዳሜውን ከአዳዲስ ባልንጀራዎቹ ከአላሙዲንና አብነት ጋር ማጠቃለያ ቀጠለ። አዲስ አበባ በአሁኑ ወቅት የሚሊዮኖች ሲያል የጥቂቶች ግን ገነት ሆና ሌላው ቀርቶ ከሰባትና ስምንት ዓመታት በፊት ደህና ነዋሪ የነበሩ ዜጎች ዛሬ በኑሮ ውድነቱ ሳቢያ ደረጃቸው ወርዶ የለዩላቸው ለማኞች ሆነዋል። የወያኔ መቶ ብር ምንዛሬ የደርግን አምስት ብርና የኃይለሥላሴን ሃምሳ ሣንቲም (አገረ እንዲያውም ከዚያም በጣም ያንሳል) በሆነበት ሁኔታ የሦስትና አራት ሺህ የተጣራ ደሞዝ ተከፋዮች ይህ ገቢያቸው ከቤት ኪራይና ከጓዶ ሽሮ እንዲሁም ከትራንስፖርት አላለፈም፤ እናም ይህ የወያኔዎች መሠረታዊው ድል በመሆኑ ሊኮሩበትና ሊኮሩበት ይገባል። ጭቁኑ የኢትዮጵያ ሕዝብ ከልቡ የሚወዳቸውና ጠብ እርግፍ የሚልላቸውም ለዚህ ድል ስላበቁት ነው። አዲስ አበባ ስለሳቀና ሕግ እያለ ጥርሱን ስላገጠጠ ብቻ እየኖረ ያለ ሕዝብ ከመሰለን ስህተት ነው፤ ብዙዎቻችን እያናገርን እንጂ እየኖርን አይደለንም፤ አሸር በአሸር በልቶ እንደከብት መኖርን መኖር ካላችሁትም በዚህ ደረጃ የምንኖር በብዛት አለን፤ የለየላቸው ያጡ የነጡ ደግሞ በሥውር የርሀብ ጦርነት አንጀታቸው እርስ በርስ እየተፋተገ የመሞቻቸውን ጊዜ የሚጠብቁ በየጎዳናውና በየቤቱ ሞልተዋል። አንዳንድ ጣዕረ ሞቶች ደግሞ በተፈጥሯቸው አስቸጋሪ ከመሆናቸው የተነሣ የሚቹን የመሞቻ ቅጽበት ለመተንበይ ያስቸግራሉ። ለዚህም ነው -ለምሳሌ- ለ23 ዓመታት ያጣጣረን አንድ ሰው በየትኛው ደቂቃ እስትንፋሱ ልትወጣ እንደምትችል መገመት የሚያቅተን፤ ነገር ግን ይህ ሰው አልሞተም ብሎ መዋሸት አይቻልም። ሞቱን ሞቷል፤ ችግሩ ዕድሩ አልለፈፈም፤ ለቀስተኛውም አላወቀለትም። አይደለም እንዴ ጓዶች? “ያልተነካ ግልግል ያውቃል” ነውና ደልቶት ለሚኖር ሰው ይህ የምለው ነገር ላቲን ሊሆንበት ይችላል፤ ግን ሰው ነውና የሰውን ችግር በመረዳት ቢያንስ በልቡ ቢያዘንና ለፈጣሪው ቢጸልይ የእውነትንና የአምላክን መንገድ በመከተሉ ይጠቀምበታል እንጂ አይጎዳም። በዚያ ላይ ነገን ማወቅ አይቻልም። ሦርያን ማየት ነው - ችግሮች በገንዘብ ዕጦት ብቻ አይወሰኑም፤ ገንዘብ ሞልቶህ ሰላም የምታጣበት ጊዜም አለ። የት ሆነህ ትበላዋህ? ከኢትዮጵያ ውጪ እንዲያውም ከገንዘብ ችግር ይልቅ የሰላም ዕጦት ችግር ነው በሚሊዮን የሚቆጠሩ ዜጎችን መቆሚያ መቀመጫ እያሳጣቸው የሚገኘው። እኛ ሀገር ግን አንጻራዊ ሰላም ቢኖርም ብዙዎቻችንን ድህነቱ እያንገፈገፈን ስለሚገኝ በመኖርና ባለመኖር መካከል እየተንጠራወዘን ኤሎሄ እያልን ነው። ስለዚህ አንዱ ለአንዱ፣ ያለው ለሌላው፣ ጤናማው ለታማሚው፣ ያልተጨነቀው ለተጨነቀው ... ማዘን ይገባዋል! (Empathy/sympathy is a vital virtue in the education of morality.)

ወደኢትዮጵያዊ እንሰፍንና ከሚለው ነገር ድረ ገጹን ያልገበኘንና ያን ዜና ያላየን እንቋደስ።

“Land for Sale” በሚል ርዕስ ሥር ባስነበበን በእንግሊዝኛ የተዘጋጀ ዜና ብዙ ቁም ነገሮች ተጠቅሰዋል። በምንጭነት የጠቀሰው አልጀዚራ በ“People and Power” ፕሮግራሙ ለሥርጭት ያበቃውን ሀገራችንን የሚመለከት ዝግጅት ነው። ከጊዜ ዕጥረት አኳያ ዋና ዋና ነጥቦችን ብቻ መርጬ ባጭሩ እንደሚከተለው አቀርባለሁ።

ይህ የዜና ዘገባ የሚነሣው ኢትዮጵያ አስደማሚ የኢኮኖሚ ዕድገት እያመጣች ያለች ሀገር መሆንዋን በመጥቀስ ነው። ወደዚያ ከገባን መውጫ የለንምና ዕድገታችን ተከድኖ ይብሰሳል፤ ወደ አንገብጋቢ የመሬት ሽያጭ ማለፉ ይሻላል።

“... ነገር ግን” ይላል ይህ ዜና - ስለኢትዮጵያ አወንታዊ ነገሮችን ከጠቀስ በኋላ -

ነገር ግን አሉታዊ ዜናዎችም ከዚህ መልካም [የሚመስል] ወሬ ጋር ተጫፍረው ማለፊያውን ዜና ሊያደበዝዙት ሲሞክሩ መታዘባችን አልቀረም። 87 ሚሊዮን ከሚሆነው የሀገሪቱ አጠቃላይ ሕዝብ መካከል 90 በመቶ የሚሆነው የትምህርት ዕድልን ካለማግኘት ጀምሮ እስከ (የ)ጤና አገልግሎት ሽፋን በበቂ አለመዳረስና በመሳሰሉት በርካታና የተለያዩ ችግሮች እየተሰቃዩ ነው፤ [የአላሙዲንን ሀብት ለአጣሙዲኖች በምናብ የሚያከፋፍለው] የሀገሪቱ የነፍስ ወከፍ ገቢ በዓመት ከ1500 ዶላር በታች ነው። ከ30 ሚሊዮን የሚበልጠው ሕዝብም ሥር በሰደደ ጠፎና ርሀብ እየማቀቀ ነው። (ትንሽ ከፍ ሲል ስለአዲስ አበባ ርሀብ የተናገረኩትን እዚህ ላይ ያስታውሷል)። ከኢኮኖሚው ዕድገት አንጻር እየታዩ ያሉት በጎ ጅምሮች ተሰፋ ሰጪነታቸው እንዳለ ሆኖ በቢዝነስና በህጎች ላይ ማሻሻያ

ቢደረግ፣ የመንግሥት አግልግሎት ሰጪ ተቋማት በዘርፉ በሠለጠነና በቂ ዕውቀት በቀሰመ የተማረ የሰው ኃይል እየተመሩ የተቀላጠፈና ከመሰና የጸዳ ዘመናዊ አሠራር ቢከተሉ ሀገሪቱ የበለጠ ዕድገት ልታስመዘግብ በቻለች ነበር። በአሁኑ ወቅት የሀገሪቱን ኢኮኖሚያዊ እንቅስቃሴ ከመቶው እኩሌታውን ያህል የሚሸፍነው የግብርናው መስክ እየተነሳ ያለው ከቁጥጥር በወጣ የመሬት ቅርምት ነው። ይህን የመሬት ቅርምት የሚያካሂዱት ደግሞ መንግሥት የፈቀደላቸውና ሽያጩን ራሱ መንግሥት የሚፈጽሟቸው የዓለም አቀፍ ኩባንያዎችና የግል ኢንቨስተሮች ናቸው። የሚገዙበት ዋጋ ደግሞ በሊዝ ጨረታ (ሆኖ እጅግ አነስተኛ ገንዘብ) ነው፤ በዚህ ዓይነት የመሬት ሽያጭ በብዙ ሚሊዮን ጋሻ የሚገመት ለም የእርሻ መሬት ለውጪ ባለሀብቶች ይሸጣል። [የገበሬው መሬት በዚህ መልክ ተቶብቸቦ ሊያልቅ የቀረው ጊዜ አንድ ሐመስ ብቻ ነው። ህልምና ትርጉም እንደፈቺው ነው - ደግሞ።]

ይህ የመሬት ሽያጭ በመንግሥት ዐይን እንደ ጥሩ ነገር ይታያል። በሚገኘው ገቢ የገጠሩን ሕዝብ ለማሻሻል የሚረዱ ትምህርትና ጤናን የመሳሰሉ መሠረታዊ የልማት አውታሮችን ለመዘርጋት፣ ሥራ አጥነትን ለመቀነስና አዲስ ቴክኖሎጂን ወደ ሀገር ለማስገባት እንደሚውል የግብርና ሚኒስቴር መሥሪያ ቤት ይገልጻል። ...

ነገር ግን አክሲዮን፣ ዓለም አቀፍ የሰብአዊ መብቶች ተሟጋች ድርጅትና የአክላንድ ኢንስቲትዩትን የመሳሰሉ ዓለም አቀፍ መንግሥታዊ ያልሆኑ ድርጅቶች ይህን የመንግሥት የመሬት ሽያጭ ድርጊትና የኩባንያዎቹን የመሬት ቅርምት ለሀገሪቱ አደጋ እንደሚያስከትል እያስጠነቀቁ ናቸው፤ መንግሥት ግን ማንኛቸውንም ሊሰማቸው ፈቃደኛ አይደለም። እነዚህ ድርጅቶች እንደሚሉት የመንግሥት ድርጊት የዓለም አቀፍ የሰብአዊ መብቶች ድንጋጌ ይጥሳል። ምክንያታቸውን ሲገልጹ መንግሥት በሚሊዮኖች ሄክታርና ጋሻ የሚገመት ለም መሬት ለገዢዎች ለማዘጋጀት ከየትም አያመጣውም። ሊያደርግ የሚችለው በዝቅተኛ የካሣ ክፍያ ከገበሬው እየቀማ መሬት መሸጥና ዜጎቹን በኃይል እያፈናቀለ የትሚናቸውን ማባረር ነው። ይህ ደግሞ ከራሱ ዜጎች ይልቅ ለውጭ ሀገር ቅድሚያ መስጠቱን ያመለክታል። በዚህ ኢሰብአዊ ድርጊት የሚፈናቀሉት በመቶ ሺዎችና በሚሊዮኖች የሚቆጠሩ ገበሬዎች ሰብአዊ መብታቸው ይገፈፋል፤ ባህላቸውና የአኗኗር ዘይቤያቸው ለአደጋ ስለሚጋለጥ በሥነ ልቦናዊ ችግር ሊጠቁ ይችላሉ፤ ከሁሉም በላይ ደግሞ ለርሀብና ለበሽታ ስለሚጋለጡ ሁልጊዜም ዕርዳታ ጠባቂዎች ሆነው የሰው እጅ እያዩ ለመኖር ይገደዳሉ።

ደሳለኝ ራህመድ የሚባሉ የሥነ ሕዝብ ዕውቀት ባለቤት እንደሚሉት ተፈናቃይ ገበሬዎች በፍንቀላው ከሚያገኙት ጥቅም ይልቅ የሚደርስባቸው ጉዳት የከፋ ነው። እንደሳቸው አባባል ገበሬዎቹ መሬታቸው ይወሰድባቸዋል፤ ዘላኖቹ ኢንቨስተሮች መሬቱን ለእርሻ ወይም እነሱ ለሚፈልጉት ነገር ሲያዘጋጁ ሥፍራውን ስለሚመነጥሩትና ደኑን ስለሚያጠፉት የአካባቢያቸው የተፈጥሮ ሀብት ይወድምባቸዋል (ቢመለሱ እንኳን አያገኙትም)፤ የተፈጥሮ ሚዛንም ይዘባል፤ መንግሥት እንደሚለው እነዚህ ኩባንያዎች ለአካባቢው መሠረታዊ ልማት ጥቅሞችን ያበረክታሉ፤ እነዚህ ጥቅሞች ግን በሰዎቹ ችርነትና በጎ ፈቃድ ካልሆነ በስተቀር የኮንትራት ስምምነቱ ላይ አልተገለጹም። እነዚህ ኢንቨስተር ተብዬዎች ደግሞ የራሳቸውን ፍላጎት ከማሳካት ውጪ ለአካባቢው ልማትና ለገበሬዎች ደንታ ያላቸው አይመስሉም። በገዙት እርሻ ላይ እነሱ የሚፈልጉትን የእህል ዓይነት እንጂ የአካባቢው ሕዝብ ወይም ሀገሪቷ የምትፈልገውን ምርት ላይሆን ይችላል የሚያመርቱት። ገበያቸውን የሚመርጡትም እነሱ ናቸው - ይህን እዚያ ወይም ያንን እዚህ ሸጡ፤ እንዲህ ያለ ሰብልም አምርቱ ብሎ የሚያስገድዳቸው አንድም የህግ አንቀጽ ወይም የስምምነት ሰነድ የለም። ስለዚህ ምንም ዓይነት ምርት አምርተው የትም ሊሸጡት ይችላሉ። እንዲያውም ለሀገር ውስጥ ገበያ ሣይሆን ለውጪ ገበያ ነው የአብዛኛው ምርታቸው ዲላማ(ታርጌት)። ለምሳሌ ከ10 ሺህ ሄክታር በላይ መሬት ከገበሬዎች ተነጥቆ የተሰጠው አንድ የሣዑዲ ኩባንያ በመሬቱ ላይ ሩዝ አብቅሎ ምርቱን ወደ መካከለኛው ምሥራቅ ነው እሚልከው፤ ሩዝ ደግሞ ከዚያ አካባቢ ሕዝብ የአመጋገብ ሥርዓት ውስጥ የለምና ለከብት ካልሆነ ለራሱ አይመገበውም። ስለዚህ እነዚህ ኩባንያዎችና ባለቤቶቻቸው በዘርም በሃይማኖትም ላልተወለዱትና ላልተዛመዱት ሕዝብ እንዲጨነቁ አይጠበቅም። ገበሬው የገዛ መንግሥቱ ያላሰበለት ደግሞ ባዕዳኑ እንዲጨነቁለትና እንዲቆረቆሩለት አይጠበቅም። (“ኩባንያዎች” አልኩ እንዴ? ኩባንያ በሉት እባካችሁ)

መንግሥት ከሚያራምዳቸው ፕሮግራሞቹ አንዱ የመንደር ምሥረታ ነው። ይህ ደግሞ እንደደርግ ዘመን የመንደር ምሥረታና የሠፈራ ፕሮግራም ሁሉ ጥናት ያልተደረገበትና ምንም ዝግጅት የሌለው በመሆኑ ከልማቱ ጥፋቱ ያመዘናል። ከትውልድ ትውልድ

ጀምረው የኖሩበትን ቀዬ በአንድ አዳር ልቀቁና ውጡ ሲባሉ ዙሪያው ገደል ይሆንባቸዋል። መንግሥት ሠራሽ ወደሆነ አዲስ መንደርም ሄደው መልመድም ሆነ ሕይወትን እንደገና “ሀ” ብለው መጀመር ይቻላቸዋል። ሰማይ ምድሩ ነው የሚደፋባቸው።

እንደዚህ ያለ አሰቃቂ መንግሥት ወለድ መፈናቀል ከደረሰባቸው ወገኖች መካከል ጋምቤላ ውስጥ የአኙዋክና የኑዌር ጎሳዎች አባላት የሆኑ በአሥር ሺዎች የሚቆጠሩ ዜጎቻችን ይገኙበታል። አቶ ሙት የሚባል አንድ አኙዋክ ተፈናቃይ፣ “የመንግሥታችን ተቃዋሚዎች መሬት ቅርምት፣ በሚሉት ፈሊጥ አንድም ዜጋ አልተፈናቀለም፤ በማንም ያልተያዘ መሬት ነው ለኢንቬስተር በሊዝ የሸጥነው” የሚሉንን የወያኔ ባለሥልጣናት ለማሳጣት በሚመስል አኳኋን እንዲህ ይላል፤ በጥምና አድምጡት።

“ኢንቬስተሮቹ እንደመጡ ጓዛችሁን ሸክፉ ተባልን። እምቢ ብንላቸው ንብረታችንን፣ ከብቶቻችንን፣ እህላችንንና ቤቶቻችንን ሁሉንም ድምጥማጡን እንደሚያጠፉት እናውቃለን፤ [መግደልና ማሳደድ ለነሱ ብርቃቸው አይደለም፤ በኛ በአኙዋኮች ላይ ደግሞ የለመዱት ተግባር ነው]። ማካካሻ ስጡን ብለን ብንጮኸም ሰሚ የለንም። ምክንያቱም ቦታው የኢንቬስተሮቹ እንጂ የናገተ አይደለም ብሎ መንግሥት ቁርጠኑን ነግሮናል። ይህ ቦታ ደግሞ አያት ቅድመ አያቶቻችን የኖሩበትና ለየት-ልዶቻቸው ሲተላለፍ የኖረ ነው። በመንግሥት አቋም በጣም ፈራን። ተበሳጭተህ መሬቴን ተቀማሁ ብትል እሥር ቤት ትጣላለህ። ለምን ታሰርኩ ብለህ ብትጠይቅ ይባስ ብለው ይገድሉሃል። [ጠያቂ የላቸውም። ሕግም የላቸውም።] መሬቴን ተቀምተናል፤ ከአሁን በኋላ የኛ አይደለም። እኛንም በፈለጉ ጊዜ ሊገድሉን የሚችሉ [የውሻን ያህል እንኳን ከብር የሌለን] ነን።”

ኢትዮጵያውያንም ሌሎች ጉዳዩ ያሳሰባቸው የዓለም ዜጎችም በዚህ ጉዳይ ቢጮሁ ቢጮሁ የወያኔው መንግሥት እንደልማዱ ጆሮ ዳባ ልበስ ብሎ ፀጥ ረጭ ብሏል። እንዲያውም ችግሩን አባብሶ ቀጥሎበታል። በአክላንድ ኢንስቲትዩት የጥናት ዘገባ መሠረት እንደ አውሮፓውያን የዘመን አቆጣጠር ከ2008 ጀምሮ ባሉት ጥቂት ዓመታት ውስጥ እንኳን፣ የወያኔው መንግሥት ለውጪ ባለሀብቶችና ኩባንያዎች በመጣያ ዋጋ የሸጠው የገበሬዎች መሬት አንድ ላይ ቢደመር የፈረንሳይን ሀገር አጠቃላይ የቆዳ ስፋት ያክላል። በሚቀጥሉት ጥቂት ዓመታት ውስጥ ደግሞ የዚህችኑ የፈረንሳይን የቆዳ ስፋት ከሁለት ዕጥፍ በላይ የሚሆን የእርሻ መሬት ከዚህ ከፈረደበት ገበሬ እየተነጠቀ ሊሸጥ እንደሆነ እነዚህ ዓለም አቀፍ ድርጅቶች በመግለጽ ላይ ናቸው።

ስለዚህ መሬቱም እኛ ኢትዮጵያውያንም እንዳወጣን በወያኔ ተቸብኝብን እስክናልቅ በጉጉት መጠበቅና የመጨረሻውን ለማየት እንድንበቃ ዕድሜን ከፈጣሪ መለመን ነው የሚኖርብን። የሰማነውን በልቦናችን ያሳድርልን። አሜን። (ካህኑ እግዚአ ሲሉ አሁን ከጎረቤት ቤ/ክርስቲያን ይሰማኛል፤ ቅዳሴ እየጨረሱ ነው ማለት ነው። እኛም በያለንበት እስኪ እግዚአ እንበል። እግዚአታ መጥፎ አይደለም። ሙስሊሙም፣ አይሁዱም፣ ክርስቲያኑም፣ ሁሉም እንደየእምነቱ ይጸልይ፤ እነዚህ ሰዎች በቀጥታ የተላኩት ከጥልሚያኮሱ ዓለም (from the underworld/netherworld) በመሆኑ እነሱን ለማስወገድ እንደግንቦት ሰባት እምነትና ውሳኔ እውነትም በተገኘው ዘዴ ሁሉ - ጸሎትንም ጨምሮ ማለቴ እንደሆነ ይሰመርልኝ - አስተሳሰባዊ ዘርማንዘራቸው ለትውልድ ብክለት ሳይተርፍ ወደመጡበት መመለስ ነው። ወደዚህምባብዌ ... ማነው ወደ ደደቢት ማለቴ አይደለም። ከዚያስ ሊመለሱብን ይችላሉ። ማስወገድ ከምድረ ገጽ ነው። ማስወገድ ደግሞ ሥጋን አይደለም - መጥፎ አስተሳሰብን እንጂ። መጥፎ አስተሳሰብን ለማስወገድ መታጠቅ ከሚገባን የመሣሪያ ዓይነቶች አንዱና ዋናው ደግሞ ፍቅር ነው። እነዚህን ሰዎች ፍቅርን ጨምሮ በሁሉም መሣሪያ እንረባረብባቸውና የሀገራችን የጋራ ባለቤቶች እንሁን። ለሀገርና ለራስ ጎልውና ሲባል በፍቅርም በሠይፍም መዋጋትን እነቅዱስ ዳዊትና ልጁ ሶሎሞን፣ እነሙሤም በተግባር አሳይተውናል። አሁንም በድጋሚ የሰማነውን በልቦናችን ያሳድርልን። “ቧይ! ተቋጺልና!” አለ ገብረ መድኅን - አረርንይ።